

"Evet, musibet zamanı uzundur. Fakat örf-ü nâsta zannedildiği gibi sıkıntılı olduğundan uzun değil, belki uzun bir ömür gibi hayatî neticeler verdiği için uzundur." İzah eder misiniz, hayatî neticeler neler olabilir?

Musibet anında çekilen sıkıntılar ve acılar insanın günahları siler, manen temizler, sevapları çoğaltır, olgunlaştırır ve kemale erdirir. Cenab-ı Hakk'ın rızasını ve ebedî cenneti kazanmaya vesile olur.

Ehl-i dünya ise musibete düşman nazarı ile baktığı için, onu bitmek bilmeyen bir acı kaynağı olarak görüyor. Oysa musibetin içyüzü hayır ve güzelliklerle bezenmiş İlâhî bir hediye gibidir.

"Çünkü ömür bir sermayedir, gidiyor. Meyvesi bulunmazsa zayi olur. Hem rahat ve gafletle olsa, pek çabuk gidiyor. Hastalık, senin o sermayeni büyük kârlarla meyvedar ediyor. Hem ömrün çabuk geçmesine meydan vermiyor, tutuyor, uzun ediyor, tâ meyveleri verdikten sonra bırakıp gitsin."(1)

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Beşinci Lem'a, Birinci Deva.](#)